

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mráky v právní věci žalobkyně: **Mgr. L. M.**, zast. JUDr. Tomášem Farou, advokátem, se sídlem Tábořská 411/34, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 5. 2017, č. j. 3 A 128/2014 - 91, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10. 5. 2017, č. j. 3 A 128/2014 – 91, byla zamítnuta žaloba žalobce R. M. proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2014, č. j. 755/510/2014 Lp- 2O 15/14, 36071/ENV/2014, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu České Budějovice (dále jen „inspekce“) ze dne 24. 3. 2014, č. j. ČIŽP/42/OOP/SR01/1210036.009/14/CPK, kterým inspekce uložila R. M. podle § 86 odst. 1 zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, povinnost navrátit do původního stavu pozemky p. č. X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, vše v k. ú. P., nebo jejich části, na nichž je situován významný krajinný prvek údolní niva Oltyňského potoka, a na nichž byl situován významný krajinný prvek vodní tok – revitalizovaný úsek Oltyňského potoka, a to do stavu před nedovoleným zásahem, který zde R. M. provedl v červenci 2012, kdy poškodil údolní nivu plošným sejmutím svrchních vrstev zeminy z uvedených pozemků, zničil revitalizované koryto Oltyňského potoka v délce minimálně 140 m, navršil hráz na pozemcích X, X, X, X, X a X, vše v k. ú. P., napříč údolní nivou Oltyňského potoka a navršil zeminu do kořenových prostorů vrb, rostoucích na okraji údolní nivy na pozemku p. č. X v k. ú. P.

Mgr. L. M., právní nástupkyně R. M., který zemřel dne 6. 7. 2015, podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, ve které navrhla přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku uvedla, že rozhodnutím inspekce bylo jejímu právnímu předchůdci uloženo navrácení výše uvedených pozemků do původního stavu z hlediska stavebních a zemních prací, a dále mu bylo uloženo převedení vody Oltyňského potoka do nového koryta. Stěžovatelka poukázala na závazné lhůty, ve kterých by byla povinna pozemky uvést do původního stavu, tj. do konce března 2015, resp. do konce srpna 2015. Stěžovatelka poukázala na to, že její právní předchůdce současně s podáním žaloby proti rozhodnutí žalované požádal o přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 s. ř. s., neboť byl přesvědčen, že by mu výkon napadeného rozhodnutí způsobil nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Rozhodnutím městského soudu ze dne 6. 11. 2014, č. j. 3 A 128/2014 – 26, bylo návrhu právního předchůdce stěžovatelky vyhověno a žalobě byl přiznán odkladný účinek. Stěžovatelka je toho názoru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku trvají a jsou důvodné i pro kasační stížnost. Stěžovatelka je přesvědčena, že by jí výkonem rozhodnutí žalované byla způsobena nepoměrně větší újma, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je dle stěžovatelky v souladu s veřejným zájmem na ochranu přírody a krajiny.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil tak, že nemá námitky proti tomu, aby návrhu bylo vyhověno.

Nejvyšší správní soud z předloženého soudního spisu ověřil, že městský soud usnesením ze dne 6. 11. 2014, č. j. 3 A 128/2014 – 26, přiznal žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 8. 2014, č. j. 755/510/2014 Lp- 2O 15/14, 36071/ENV/2014, odkladný účinek.

Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Z citovaných ustanovení vyplývá, že kasační stížnost ze zákona nemá odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele a po vyjádření žalované usnesením přiznat, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozsudku krajského soudu. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost

pokračování

tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v nyní projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Předmětem řízení je přezkum rozsudku městského soudu, kterým přezkoumával rozhodnutí žalovaného ve věci uložení povinnosti navrátit do původního stavu lokalitu v k. ú. P., a to včetně stanovení konkrétních lhůt, ve kterých mají být pozemky uvedeny do původního stavu. Vzhledem k povaze rozhodnutí a dalším okolnostem věci je třeba konstatovat, že výkon, popř. jiné právní následky napadeného rozsudku, tedy povinnost navrátit předmětnou lokalitu do původního stavu, a to bez ohledu na to, že byla ve věci podána kasační stížnost, by pro stěžovatelku mohl znamenat závažnou újmu.

Výrazný zásah do práv stěžovatelky, který by byl způsoben výkonem či jinými právními následky napadeného rozsudku městského soudu, by přitom podle názoru Nejvyššího správního soudu znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že i co do možného následného zásahu do právní sféry jiných osob a s tím spojené újmy, se jeví jako celkově příznivější řešení, kdy bude po dobu řízení před Nejvyšším správním soudem, tedy do vydání meritorního rozhodnutí o kasační stížnosti, pozastaven výkon či jiné právní účinky napadeného rozsudku.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Pokud jde o splnění uvedeného předpokladu, vychází zde soud z povahy věci a z obsahu spisového materiálu.

Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s.

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé, tedy o zákonnosti rozsudku městského soudu o zamítnutí žaloby.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 29. června 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu